

[Rør Lauritzen.]

nok antyde, at det kan virke fremmende på rentabiliteten, at man har haft det i sin magt at gøre det. Med hensyn til det sidste vil jeg gerne have lov at sige, at jeg fra et æret medlem af dette høje ting har bragt i erfaring, at der blandt elektricitetsværkerne hersker megen misfornøjelse med disse forhold. Disse værker mener, at de har betalt en betydelig merpris for disse brunkul, således at deres produktionspris, hvis de havde fået almindelige importerede kul, ville have været betydelig mindre.

Jeg vil gerne til slut spørge den højtærede minister, hvad brunkulskontoret eller tilsynet, alt, hvad der vedrører brunkullene, hele denne administration, årlig koster, og jeg vil tilsidst sige, at klaring af disse spørgsmål, der jo giver et overblik over hele situationen, vil betinge mit partis stilling til loven; men jeg skal iøvrigt tilsige partiets loyale medvirken ved behandlingen af lovforslaget.

Boeck-Hansen: Vi er fra konservativ side meget tilfredse med den nedskæring, der her finder sted på denne lovgivning, men på den anden side erkender vi, at situationen meget godt kan opfordre til en forøget anvendelse af indenlandsk brændsel, når den ikke sker på den måde, at produktionspriserne for eksportvarerne derved stiger; i så fald er det jo ikke stor nytte til rent valutamæssigt. Ud fra disse korte betragtninger vil jeg sige, at vi meget godt kan tiltræde lovforslaget.

Rasmussen (Gylling): Jeg kan på mit partis vegne tilsige vor medvirken til gennemførelse af lovforslaget. Vi betragter denne resterende del af loven, som en slags sikkerhedsventil overfor eventuelle situationer, der kan opstå på det brændselsmæssige område.

Hans Hansen (Rørby): Det har været et held for vort land, at der, da det rigtigt kneb at få brændsel frem, var en mulighed for at få indenlandsk brændsel. Hvad der kan ske i fremtiden, ved jeg ikke, men der er i hvert fald noget at tænke på med hensyn til, hvor dybt indgreb man gør i de hjemlige beholdninger af brændsel. Jeg vil for mit eget vedkommende sige, at jeg tror ikke, det har nogen valutarisk begrundelse, at man opretholder en produktion af indenlandsk brændsel, for det er til syvende og sidst sådan, at jo bedre det enkelte hjemses økonomi er, desto bedre er økonomien for hele landet. Man kan vende og dreje det,

som man vil, så bliver det alligevel resultatet. Vi ved allesammen, at det er langt dyrere at fyre med indenlandsk brændsel end med udenlandsk, og derfor tror jeg ikke, den begrundelse kan holde. Men jeg vil gerne afvente resultatet af udvalgsbehandlingen for at se, hvilke oplysninger der kommer til at foreligge for udvalget, og vi vil ikke tage stærk stilling til lovforslaget nu. Der er jo den mulighed, at man igen kan få brug for loven, men jeg vil endnu en gang understrege, at jeg tror, det er klogt at tage i betragtning, at man bør bevare så meget som muligt af det indenlandske brændsel for det tilfælde, at vi påny kommer i en situation som den, vi har været i,

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de ordførere, som har anbefalet lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Rør Lauritzen stillede en række spørgsmål til mig, som jeg skal søge at besvare, så godt jeg kan. Til det første spørgsmål, hvor stor brunkulproduktionen var i 1949, kan jeg svare, at den var på ca. 1,7 mill. t. Det næste spørgsmål gik ud på at få at vide, hvor mange procent af Danmarks normale årlige brændselsforbrug der i 1949 blev dækket af indenlandsk brændsel. Jeg kan her oplyse, at i 1949 blev der importeret ca. 5 mill. t udenlandsk brændsel og forbrugt 1,3 mill. t brunkul samt 1,4 mill. t tørv, ialt 2,7 mill. t indenlandsk brændsel, der omregnet til stenkulsværdi anslås til ca. 1 mill. t. Herefter har forbruget af indenlandsk brændsel udgjort ca. $\frac{1}{6}$ af hele forbruget i 1949, altså en ikke helt ringe letelse i vort indkøb af udenlandsk brændsel. Der har ikke været maksimalpriser på tørv i 1949, men produktionen er formentlig gennemsnitlig solgt til ca. 40 kr. pr. t. For størsteparten af brunkulproduktionen har maksimalprisen været 19 kr. pr. t. Herefter har den indenlandske produktion haft en værdi af ca. 80 mill. kr. Hertil kommer naturligvis for forbrugerne transportudgifter og forhandleravance m. v., men det vil altså sige en samlet værdi af ca. 80 mill. kr.

Når der så spørges, hvor mange arbejdere der har været beskæftiget i brunkulsejernerne, kan jeg naturligvis ikke på stående fod oplyse det for hvert enkelt år, men jeg kan oplyse, at i det år, hvor der var flest beskæftiget, året 1943, var der beskæftiget ca. 5.900, og i 1949, altså det sidste år, var der endnu beskæftiget 1.700 arbejdere. Med hensyn til udgifterne ved brunkul-tilsynet er de for 1949 opgjort til 575.000